תדהמה

*	אפשר לראות
**	רצוי לראות
***	חובה לראות
•	לא כדאי לראות

קולנוע

סרטים חדשים

מרגו שלי (מוגרבי, ממוצאי־החג, תל־אביב; ישראל) הקצב הבלתי־מאכזב של **מנחם גורן** הוציא סרט אהבה חדש על צעיר משכיל ובחורה עניה מכפר עולים, עם כל הסיבוכים הקשורים בכך. הצעיר — **עודד תאומי**. הצעירה — **לבנה פיני־קלשטיין**.

קשתו של פיניאן (חן, תל־אביב) קודם כל שרים ורוקדים שם. כי יש שם זמרת יוצאה — **פטרה קלארק**, ורקדן יוצא, בתור אביה — **פרד אסטר**, אחר־כך מתרחשת שם גם אגדת־עם, על חלומותיהם וצרותיהם של מהגרים. הבמאי — **פרנסיס פורד קופולה**.

המחים משתעשעים (ירון, תל־אביב) **פראנק טשיין** שביים כבר כמה וכמה קומדיות, מהן קלושות יותר ופחות, ביים עכשיו את הקומיקאי **בוב הופ** וצוות שחקנים שכבר עבר זמנם (**ג'ינה לולובריג'ידה** ו**מילן דמנז'ו**) בקומדיה ימית, הנקראת מטורפת.

סרטים אחרים

*** **יומנה של חדרנית** (גורדון, תל־אביב) יצירת מופת של **בונואל**, עם **ז'אן מורו**. עדיין לא להחמיץ בשום אופן.

• **הקפיצה מעל חומת ברלין** (מוגרבי, תל־אביב) זה צריך להיות קומדיה מצחיקה על ריגול בין גרמניה המערבית למזרחית. הדבר היחידי המצחיק שם זה מה **שאלקה זומר** מראה לקהל, במקום הפנים שלה שלא מעניינים אף אחד.

*** **אלווירה מאדיגן** (פאר, תל־אביב) אגדה יפהפיה על שני אנשים במאה אחרת, במקום אחר, המחפשים את האהבה והאושר המוחלט.

טלוויזיה

ביום חמישי 3.4.69, יסלו אותנו בציפיה־תינו אל **ארץ לא נודעת**, וייספרו לנו ביצד מיצרים קוחיאר. זאת בשעה 20.00, חצי שעה לאחר מכן, יסיעו אותנו **אל העבר** ויספרו על השחקנית הדגולה **שרה ברנארד**.

למי שליל הסדר מן הערב הקודם לא הספיק, יוכל להשתתף בסדר טלוויזיוני שיוקדן בשעה 22.00 בבימויו של **פיטר פרוי־שטט**, האיש שלא רצה לחזור לצ'כיה, כדי לביים סרטים כמו **המניע ירצח**.

תיאטרון

* **המרפסת** (בתיאטרון העירוני של חיפה) של **ז'אן ז'נה**, ממשילה את עולמנו לבית־בושת אחד גדול. זוהי יצירה תיאטרלית כבירה המזמינה בימוי מבריק וחסר פשרות. **ליאונרד שך** מתאים יותר לביים קומדיות כמו מרי־מרי המצליחה מאוד בתיאטרון הקאמרי. השחקנים מדקלמים את הטקסט הנפלא בתרגום היבש של **מתי מגד**, מבלי להבין מה שהם אומרים, מלבד אולי **ליאה קניג** ו**יוסף שלוח**.

* **הבתולה מרומא** (בתיאטרון הקאמרי) היא הצגה המוכיחה כי המתאות הישראלית איננה כה צעירה, וכי גם בה ישנם מחזות מיושנים. כדי להוכיח כי המחבר **בנימין גלאי** הוא אחד מאשפי השפה העברית, אין צורך להעלות הצגה. הבימוי של **גרשון פוטטקין** חסר מעוף; נאמן לטקסט, כילד קטן לסינור אמו. **זאב רווח**, **ברכה נאמן**, **יהודה פוקס** ותפאורתו המסיימה של **דני קרוון** לא גואלים את הערב מן השיעמום. המופר פה ושם על־ידי בדיחות מחודדות, שהיו מצחיקות באותה מידה, לוא שובצו במחזה אחר.

** **הרכבת האחרונה** (בתיאטרון הפתוח) היא סאטירה חברתית

חולצת להיט מבן־לון.
שהמונים ברחבי העולם מעדיפים בעונה זו.

שומרת על צורתה,
מתכבסת בקלות,
אינה צריכה גיהוץ,
תמיד חדשה,
במבחר צבעי השנה.

להשיג רק ברשת חנויות השיווק הישיר של אמן.

אומן מפעלי סריגה
תל־אביב: רח' נחלת בנימין 11, אלנבי 94
חיפה: רח' הרצל 18 (בית הקרנטה)
יפו: שדרות ירושלים 6
נתניה: שער הגיא 1
רחובות: רח' הרצל 176 (פנת רח' יעקב)
באר שבע: רח' קרן קיימת 102
אשדוד: מרכז מסחרי ב' 35
קרית־גת: מרכז מסחרי.
חוטי בן־לון מיוצרים בישראל בלעדית ע"י מפעלי הברלון בע"מ
ברשותה של חב' יוסף בנקרופט ובניו, ארה"ב
Ban-Lon

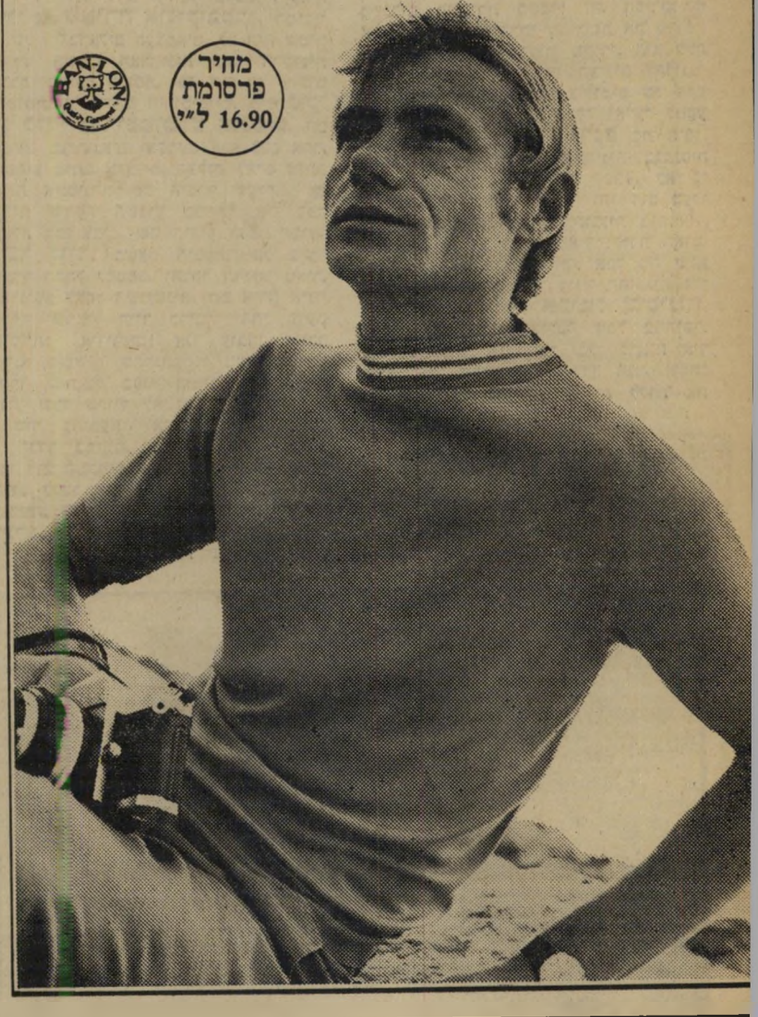

הצגה חדשה

לילה במאי היא הצגה (בהפקת בימות) על־פי מחזהו של א. ב. יהושע שבויימה על־ידי **יוסף יזרעאלי**, הגאון התורן של התיאטרון הישראלי, עם צוות „כוכבים", שסיפקו לפי ראיון עיתונאי עימו, את דרישותיו.

זהו מסע ארוך אל תוך מצור ברכבת (איטית) **ששמה** (היה ושונה) **מאי** — **ערב לילה ושחר**. זהו סיפורה של משפחה ירושלמית נידונית. של תרצה (**גילה אלמגור**), גרושה מעמיקם (**שמואל עצמון**) ונשואה לאסף (**אמיר אוריין**); של אחיה (**עודד תאומי**), מתוסבך חביב ושל אמה (**רחל מרכוס**), הזקוקה לאישפוז מהיר לפני אבדן שפיותה.

העלילה מתרחשת במקום אחד — חזילה ישנה ברחביה, ערב מלחמת ששת־הימים.

המחזה של יהושע כתוב בשפה ספרותית יפה הזקוקה לא פעם לשינויים מסויימים על־מנת שתשמע אמיתית יותר בפי השחקנים, כשם ש**לילה במאי** הרבה יותר נכון מהשם הקודם.

יזרעאלי חשש שלא נבין שאנו בתיאטרון, לכן הציב על הבמה את חצובות התאורה ולא כיסה בפרגודים את הזרקורים התלויים מעל התפאורה המפוארת של **דני קרוון**, שצבע בצבע זה אף את הריהוט והספרים שבכוננית, ולא משום מה, אף את הטלפון או אהילי המנורות. וכדי שנרגיש שאנו בירושלים, בנה ברקע קיר חומתי, מיותר. הכל כאן מהוכן היטב. הכניסות והיציאות. שום דבר איננו בלתי צפוי.

עודד תאומי משעשע ומזכיר את משחקו בבקט לא רק בשל זקנו. רחל מרכוס, הגברת הזקנה של א. ב. יהושע, מפגינה משחק מרגש, נוגע ללב ומשעשע כאחד. שמואל עצמון הוא השחקן הלא נכון במקום הלא נכון. לא מאמינים ממשחקו של אמיר אוריין שלפנינו דוקטור, שלא עצם את עיניו שעות רבות. היה אולי כדי להחליף תפקידים

תאומי ואלמגור כ„לילה במאי"

בין עצמון לאוריין. **אלישבע מיכאלי** היא שחקנית מצויינת, המבוזבזת כאן רק כדי שתוכל להחביא מתאומי את צוהקריאה שנשלח אליו מצה"ק. **יעל אביב** מדקלמת יפה את הטקסט. שחקנית עם קצת יותר נסיון ורגש, יכלה לשכנע יותר; במיוחד בקטע בו היא מוערת וספרת חלום.

בקשר לגילה אלמגור, „כוכבת" ההצגה, ישנה הרגשה שהיא צעירה מדי לדמותה של תרצה לוין (אגב, אותה הרגשה קיימת לגבי תאומי כאחיה הבוגר) אך כנראה שנתונה לכך חשיבות מישנית, בשעה שנזקקים ל„כוכבת."

חיש-קל ובהצלחה בטוחה
(ב־8 שעורים של שעתיים)
ילמד כל אחד — לכל מטרה —
קצרנות
עברית ו/או אנגלית
ב־אולפן גרג (בר־קמא).
תל־אביב: גורדון 5, טל. 236209
ירושלים: „הפקיד", בצלאל 18
חיפה: „במעלה", שמריהו לוין 30
קורסים חדשים אחרי פסח!